

retssamfund skal kunne fungere, kræver det derfor smidige regler, der giver myndigheds personer i de enkelte lande mulighed for at gennemføre en effektiv efterforskning.

Gennemførelsen af Prüm-afgørelsen er et godt eksempel på et forsøg på at smidiggøre det mellemstatslige samarbejde. Vi har noteret os, at der i høringssvarene rejses spørgsmål om sikring af sletning af oplysninger, og at justitsministeren har forpligtet sig til en drøftelse med Datatilsynet om sletning af data. Det ser vi frem til at høre nærmere om under udvalgsarbejdet, for det er jo vigtigt, at vi sikrer os, at den mere effektive efterforskning hen over grænserne altid er i balance med de høje krav til persondatabeskyttelse, vi har i Danmark.

Vi har derfor også noteret os, at justitsministeren i denne sammenhæng fremsætter et forslag til folketingsbeslutning om medvirken til EU's vedtagelse af en rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde. Fælles mindsteregler, der selvfølgelig ikke betyder, at vi i Danmark skal sænke vores niveau, er en absolut nødvendighed, hvis et internationalt retssamfund skal give god mening.

Men vi er positive over for forslaget og ser frem til udvalgsarbejdet.

Kl. 15:34

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så går vi over til ministeren. Justitsministeren, værsgo.

Kl. 15:34

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne indlede med at takke Folketinget for en meget venlig behandling af lovforslaget, og som jeg kan høre det, er der også – måske lige med undtagelse af fra Enhedslisten – meget stor opbakning til det.

Jeg skal nok vende tilbage til bl.a. hr. Morten Messerschmidt, for jeg håber med min tale nu at kunne rydde nogle misforståelser af vejen, så også Dansk Folkeparti kan komme med i båden med de partier, der gerne vil være med til at give et løft til bekæmpelsen af den grænseoverskridende kriminalitet.

Men lad mig lige starte med blot at understrege – for der har jo været en diskussion, der har bredt sig meget vidt omkring her i forbindelse med førstebehandlingen – at forslaget jo ganske rigtigt, som fru Karina Lorentzen også sagde det, primært handler om at gøre tingene hurtigere, end de bliver gjort i dag. I dag er der allere-de mulighed for, at politimyndighederne i et

EU-land kan spørge politimyndighederne i et andet EU-land, om man kender et dna-spor eller et fingeraftryk, eller søge i motorkøretøjsregisteret. Den store forskel med Prüm-afgørelsen og det at gøre det til fælles EU-lovgivning er, at man nu hurtigere kan søge i andre landes registre og finde ud af, om der er lande, der har informationer, der kunne være relevante for politimyndighederne at få adgang til.

Men som flere også her har understreget – og det synes jeg også er vigtigt at få sagt – er det, man får at vide, om man har et hit eller et no hit i dna-registreret; man får altså ikke at vide, hvilken person det er, eller personnummer eller andre ting. Man får f.eks. i forbindelse med en voldtægtssag her i Danmark at vide: Ja, tyskerne har et dna-hit på det pågældende spor. Så må danske politimyndigheder fuldstændig efter de gældende regler i Danmark henvende sig til de tyske myndigheder og bede om informationer, hvis man ønsker at gå videre med sagen. Der bliver ikke ændret ved de materielle regler i Danmark. De regler, der er i dag, for videregivelse af oplysninger og for at få oplysninger til Danmark er præcis de samme, som de var, før EU blev enige om at lave det her særlig hurtige hit/no hit-system. Så det, det drejer sig om, er sådan meget forenklet sagt, at frem for at sende breve rundt til 27 andre EU-lande og spørge, om de kender et dna-spor, så kan man nu gå ind i en fælles database og se, at det er f.eks. Grækenland eller Tyskland, man skal henvende sig til, for de har allerede dna-spor på det spor, man selv finder. Og det synes jeg faktisk er rigtig, rigtig fornuftigt.

Jeg synes også, det er vigtigt her at få understreget, at denne EU-afgørelse egentlig bygger på, at en række EU-lande jo for år tilbage valgte at lave det, der hedder forstærket samarbejde, og altså gå videre end det EU-samarbejde, der var mellem landene, og de valgte altså at lave den her såkaldte Prüm-afgørelse. Det har vist sig – det har vi bl.a. under møderne nede i EU fået rigtig, rigtig gode eksempler på fra Tyskland og Østrig – at det, at man har lavet det her samarbejde, faktisk har betydet, at man har kunnet få opklaret en lang række meget alvorlige forbrydelser. Så det har været utrolig godt set med politimæssige briller, at man har fået det her redskab. Og nu har man så altså valgt at sige, at det, nogle få lande havde valgt at gøre selv, gør vi nu til EU-regler, fordi det rent faktisk er med til at gøre politisamarbejdet effektivt. Og det synes jeg er rigtig godt.